

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2021
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Митра Петровића и Милета Милосављевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Петровића, адвоката Живорада Лекића и браниоца окривљеног Милета Милосављевића, адвоката Марка Јанковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 01.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 826/2020 од 26.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Петровића, а по службеној дужности, применом одредбе члана 489. став 2. ЗКП, у односу на окривљеног Милета Милосављевића, **УКИДАЈУ СЕ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 01.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 826/2020 од 26.11.2020. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Београду, на поновно одлучивање.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милета Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 01.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 826/2020 од 26.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 01.07.2020. године окривљени Митар Петровић и окривљени Миле Милосављевић оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 3 године у које казне им се урачунава време које су провели у притвору и то од 23.12.2010. године до 01.04.2011. године.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ према окривљенима Митру Петровићу и Милету Милосављевићу изречена је мера

безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде, а на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљених је одузета имовинска корист ближе наведена у изреци те пресуде.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени Митар Петровић и Миле Милосављевић ослобођени су дужности накнаде трошкова кривичног поступка у смислу члана 261. став 2. тачка 1) до 6) и тачка 9) ЗКП и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 826/2020 од 26.11.2020. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног окривљеног Митра Петровића, адвоката Живорада Лекића и браниоца окривљеног Милета Милосављевића, адвоката Марка Јанковића, па је пресуда Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 01.07.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Митра Петровића, адвокат Живорад Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање, као и да на седницу већа позове браниоца окривљеног ради присуства истог,

-бранилац окривљеног Милета Милосављевића, адвокат Марко Јанковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, или да преиначи само другостепену одлуку и окривљеног ослободи од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да укине само другостепену одлуку и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду, такође пред потпуно измењеним већем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце у смислу члана 488. став 2. ЗКП, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

У седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Петровића, је основан.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милета Милосављевића, је неоснован.

Основано се захтевом за заштиту законитости окривљеног Митра Петровића, указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП, јер су засноване на исказу саокривљене АА, са записника о главном претресу од 08.03.2011. године, а да поступак према овој окривљеној није раздвојен, нити је окончан правноснажно осуђујућом пресудом, па је читање одбране ове саоптужене недозвољен доказ.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Београду К број 1132/12 од 30.11.2018. године обустављен кривични поступак против окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, услед апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, прописано је да осим у случајевима посебно прописаном у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог закона, ако је реч о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

На главном претресу одржаном пред Вишим судом у Београду дана 24.06.2020. године у предмету К број 1132/12 у смислу члана 406. ЗКП прочитан је исказ саоптужене АА са записника о главном претресу од 08.03.2011. године.

По налажењу Врховног касационог суда будући да према окривљеној АА није раздвојен кривични поступак, нити је окончан правноснажном осуђујућом пресудом, одбрана ове окривљене није могла бити прочитана на главном претресу, у смислу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, нити се на одбрани окривљене АА могу заснивати правноснажне пресуде, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Петровића указује.

Из наведених разлога, како се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати – на одбрани саокривљене која је прочитана а да нису испуњени услови прописаном у члану 406. став 1. тачка 5) ЗКП, а како, с обзиром на друге доказе изведене у овом кривичном поступку, није очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда, јер није на несумљив начин утврђено да је удео ТХЦ-а у биљној материји која је предмет овог кривичног дела толики да се та материја може уопште сматрати опојном дрогом, а како то произилази из обављених вештачења у овом кривичном поступку, као и из усменог изјашњавања вештака на ту околност.

Имајући у виду и правноснажну пресуду Вишег суда у Београду К број 196/19 од 16.07.2020. године, као и став суда који је објављен у Билтену Вишег суда у Београду број 85/2014, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Петровића, којим се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП основан, па је у односу на окривљеног Митра Петровића, а у односу на окривљеног Милета Милосављевића на основу члана 489. став 2. ЗКП, донео одлуку као у ставу првом изреке ове пресуде, па је укинуо побијане пресуде и предмет вратио

Вишем суду у Београду, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди била донета правилна, јасна и на закону заснована одлука.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милета Милосављевића указује се да су записник о претресу лица Милета Милосављевића од 23.12.2010. године и потврда о привремено одузетим предметима, незаконити докази, због чега су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, наведени докази изведени су у свему у складу са чланом 81. став 4. ЗКП који је био на снази у време извођења тих доказа („Службени гласник РС“, број 97 од 27.10.2008. године) због чега је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милета Милосављевића, у овом делу оценио као неоснован.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милета Милосављевића којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, јер су у образложењу тих повреда полемиче са чињеничним утврђењима суда у погледу неовлашћеног држања ради продаје опојне дроге – анфетамина од стране окривљеног и тога да ли је супстанца за чије је неовлашћено држање окривљени оглашен кривим, уопште опојна дрога, јер погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због чега окривљени и његов бранилац могу поднети овај ванредни правни лек.

Врховни касациони суд је из напред наведених разлога одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) и члан 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић